

Nr 444

Av fru **Hamrin-Thorell**, om *receptbeläggning av injektionssprutor*.

(Lika lydande med motion nr 560 i Andra kammaren)

I Sverige förekommer ett omfattande missbruk av centralstimulerande medel. Missbruket sker ofta genom injicering. Detta gör missbruket av centralstimulerande medel särskilt farligt. Dels löper missbrukarna allvarliga risker att få följdinfektioner, t. ex. gulsot, genom att använda dåligt desinficerade sprutor och genom att göra injektionen genom klädesplagg. Dels tycks de centralstimulerande medlen ha andra och allvarligare verkningar vid intravenöst än vid oralt missbruk. En del av de centralstimulerande medel som missbrukas inköps i form av sprutampuller, men de flesta är tabletter som slamas upp i vatten och silas för att ge en lösning som kan injiceras. Dessa lösningar innehåller bl. a. diverse bindmedel och andra partiklar, som på längre sikt kan vara mycket skadliga för kroppen.

I dag kan sprutor köpas receptfritt på apotek. Sprutorna är alltså mycket lättåtkomliga för narkomanerna. Om injektionssprutor i stället receptbelades skulle den minskade tillgängligheten kunna medföra att det tog längre tid för de nytillkomna missbrukarna innan de började med intravenöst missbruk. Det skulle också kunna medföra att även mer avancerade missbrukare gick över till oralt missbruk. Detta vore i och för sig ett framsteg, eftersom vissa medicinska skadeverkningar av missbruket helt skulle kunna undvikas och andra fördröjas.

För de få grupper i samhället som har legalt behov av injektionssprutor, t. ex. diabetikerna, torde det knappast innebära någon belastning att sprutorna receptbeläggs.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder för receptbeläggning av injektionssprutor.

Stockholm den 26 januari 1967

Ruth Hamrin-Thorell (fp)